Prima instanţă: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (jud. Veaceslav Caragia)
Dosarul nr. 2r-1617/26
(2-26090409-02-2r-31072026)

D E C I Z I E

7 septembrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurenta *****, împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 16 iulie 2026, prin care s-a admis cererea depusă de victima *****, cu privire la prelungirea măsurilor de protecție victimelor violenței în familie,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 16 iulie 2026, victima *****, a depus o cerere cu privire la prelungirea măsurilor de protecție victimelor violenței în familie, împotriva acțiunilor pretinsei agresoare *****.

În motivarea cererii a invocat că, la 18 iunie 2026 a fost emisă Ordonanță de protecție în favoarea lui ***** de către judecătoria Hîncești sediul Ialoveni pe un termen de 1 lună.
Indică că, ***** și *****, sunt în relații de căsătorie din anul 2022, relație din care s-a născut copilul _____ și la moment locuiesc împreună în apartamentul situat pe adresa _____, care aparține cu drept de proprietate lui *****.
Menționează că, după emiterea ordonanței de protecție a fost contactat în mod repetat și sistematic de către *****, și anume la 20 iunie 2026, ora 22:38, ora 22:39, ora 22:39, 23 iunie 2026 ora 12:22, 29 iunie 22:57, 2 iulie 2026 ora 20:39.
Notează că, la 11 mai 2026, în jurul orelor 21:30, *****, aflîndu-se la domiciliu, fiind cu copilul în brațe, a fost agresat de *****, care s-a repezit asupra sa, l-a zgâriat în regiunea frunții și l-a insultat cu cuvinte necenzurate, cauzându-i leziuni corporale, iar în acest sens, următoarea zi a depus plângere organelor de poliție, astfel s-a dispus efectuarea constatării medico-legale. Prin raportul de constatare nr. 202602P1042 din 13 mai 2026, s-au constatat leziunile drept vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.
La fel, a menționat că urmare a sesizării organelor de poliție, la data de 19 mai

2026 în privința ***** a fost întocmit procesul-verbal în temeiul art. 78[1] Codul contravențional.
Totodată susține că, situația creată prezintă pericol grav și iminent nu doar pentru integritatea victimei, dar și pentru viața și sănătatea copilului minor *****, având în vedere că prin procesul-verbal al ședinței multidisciplinare din 15 mai 2026, organizată de Primăria or. Ialoveni s-a constatat faptul că ***** se află în evidența Centrului Comunitar de Sănătate Mintală, este membră a unei organizații cu caracter de sectă religioasă și se deplasează în mod regulat cu copilul minor pe timp de noapte în locuri necunoscute. De asemenea, a menționat că a înaintat și cerere privind desfacerea căsătoriei și că motivul principal este protejarea copilului minor.
Solicită admiterea cererii și prelungirea termenului cu emiterea ordonanței de protecție pe o perioadă de 6 luni în favoarea sa - *****.

2. Prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 16 iulie 2026, s-a prelungit pe o perioadă de 2 (două) luni, ordonanța de protecție aplicată prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 18 iunie 2026, prin care au fost stabilite, măsuri de protecție a victimelor violenței în familie, în favoarea lui ***** și *****, față de acțiunile agresorului *****:

- se obligă *****, născută la *****, *domiciliată în* *****:
- să părăsească temporar locuința comună și să stea departe de locuința victimelor ***** *și* *****, păstrând o distanță minimă de 200 (două sute) metri, care să asigure securitatea acestora;
- să nu contacteze telefonic, prin corespondență electronică sau poștală, prin rețele de socializare sau prin orice alte mijloace de comunicare victimele ***** *și* *****;
- să fie supusă monitorizării electronice.

S-a explicat victimei violenței în familie şi agresorului că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanță de protecție. Ordonanța de protecție se execută imediat. Executarea ordonanței de protecție se pune în sarcina Inspectoratului de Poliție Ialoveni. Executarea măsurilor de protecție se vor efectua cu monitorizarea electronică de către Inspectoratul Național de Probațiune. S-a explicat ***** că nerespectarea măsurilor de protecție aplicate se pedepsește în conformitate cu legislația în vigoare. S-a încasat de la *****, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 250 lei.

3. Prin ordonanța Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 16 iulie 2026, s-a prelungit pe o perioadă de 2 (două) luni, ordonanța de protecție aplicată prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 18 iunie 2026, prin care au fost stabilite, măsuri de protecție a victimelor violenței în familie, în favoarea lui ***** *și* *****, față de acțiunile agresorului *****, născută la

*****:
- se obligă *****, *născută la *****, domiciliată în *****:
- să părăsească temporar locuința comună și să stea departe de locuința victimelor ***** *și* *****, păstrând o distanță minimă de 200 (două sute) metri, care să asigure securitatea acestora;
- să nu contacteze telefonic, prin corespondență electronică sau poștală, prin rețele de socializare sau prin orice alte mijloace de comunicare victimele ***** *și* *****;
- să fie supusă monitorizării electronice.

S-a explicat victimei violenței în familie şi agresorului că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanță de protecție. Ordonanța de protecție se execută imediat. Executarea ordonanței de protecție s-a pus în sarcina Inspectoratului de Poliție Ialoveni. Executarea măsurilor de protecție se vor efectua cu monitorizarea electronică de către Inspectoratul Național de Probațiune. Se explică ***** că nerespectarea măsurilor de protecție aplicate se pedepsește în conformitate cu legislația în vigoare.

Solicitarea recurentului:

4. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 23 iulie 2026, recurenta *****, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 16 iulie 2026, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii, cu soluționarea problemei în fond și emiterea unei decizii prin care să fie respinsă cererea, ca neîntemeiată.

Argumentele părţilor:

5. În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu încheierea primei instanţe, o consideră ca fiind neîntemeiată şi ilegală, pasibilă de a fi casată.

Menționează că, încheierea primei instanțe a fost adoptată ca urmare a unei aprecieri subiective a circumstanțelor cauzei, fiind insuficient motivată și lipsită de analiza probelor și a raționamentului care a stat la baza soluției.

Indică că, instanța și-a fundamentat concluzia privind riscul de violență psihologică exclusiv pe declarațiile reclamantului, fără administrarea unor probe pertinente, încălcând regulile privind sarcina probei.

Subliniază că, este criticabilă concluzia că poziția recurentei ar fi una „declarativă” sau „formală” privind faptul că nu a fost informată despre ordonanța de protecție, în condițiile în care la dosar nu există niciun înscris (tradus în limba rusă, fiind vorbitoare de rusă) care să confirme aducerea la cunoștință a conținutului acesteia.

Menționează că, instanța s-a bazat pe dispoziția Primarului or. Ialoveni privind evidența copilului minor, deși acest act administrativ nu se regăsește la materialele

cauzei și prevederile lui nu au fost cunoscute.
Punctează că, deși nu a negat contactarea telefonică a intimatului, scopul apelurilor și mesajelor a fost de a-și cere scuze și de a se informa despre starea copilului, fără a conține înjurături, jigniri sau amenințări.
Subliniază că, prima instanță nu a elucidat pe deplin existența unui pericol iminent de comitere a actelor de violență, nefiind stabilite intensitatea, durata sau legătura cauzală dintre acțiuni și consecințele invocate.
Menționează că, ordonanța de protecție nu trebuie folosită ca mijloc de soluționare a divergențelor dintre părinți privind creșterea copilului sau sub pretextul altor litigii de familie (desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului minorului).
Evidențiază că, instanța de fond a ignorat complet poziția reprezentantului STAS, care a pledat pentru respingerea cererii intimatului, arătând că interesele copilului impun prezența ambilor părinți.
Subliniază că, cauza a fost soluționată cu încălcarea normelor de drept material și procedural (art. 239 CPC, Convenția ONU privind drepturile copilului, CEDO), fiind emisă o hotărâre nelegală și neîntemeiată.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea încheierii, cu soluționarea problemei în fond și emiterea unei decizii prin care să fie respinsă cererea, ca neîntemeiată.

6. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 31 iulie 2026.

Aprecierea instanţei de recurs:

7. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
8. În conformitate cu articolele 423, 424 alin.(1) şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.
9. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurentul respectând acest termen.
10. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
11. Colegiul reţine că potrivit Convenţiei nr. 1950 din 4 noiembrie 1950 pentru

apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, art. 8 cu privire la dreptul la respectarea vieţii private şi de familie orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

12. Conform art. 11, alin. (1) din Legea nr. 45-XVI din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.
13. Potrivit art. 278^3 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie se examinează de instanţele judecătoreşti conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepţiile şi completările stabilite în prezentul capitol şi în legislaţia de prevenire şi combatere a violenţei în familie. Iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituţiile abilitate prin lege cu funcţii de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcţie de circumstanţele individuale ale cazului. Instanţa poate dispune audierea victimei prin intermediul videoconferinţei.
14. Conform prevederilor art. 278^4 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vîrstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie sau organul de asistenţă socială. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal. Alin. (2) prevede că cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune la instanţa judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistenţă sau de la locul unde a avut loc actul de violenţă. Potrivit alin. (3), cererea privind

aplicarea măsurilor de protecţie, depusă în instanţa de judecată, este repartizată unui judecător imediat, în mod aleatoriu, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Iar potrivit alin. (4) al aceluiași articol, judecătorul care a primit cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie întreprinde imediat măsurile prevăzute la art.278^6 alin.(1) şi (2) în vederea pregătirii cauzei pentru examinare urgentă.

15. Conform prevederilor art. 278^6 alin. (1) din Codul de procedură civilă, după primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată dispune imediat citarea victimei şi a persoanelor interesate, contactează organul de poliţie de la locul aflării agresorului şi solicită informarea acestuia despre procedura iniţiată. Instanţa de judecată poate decide citarea pentru audiere în şedinţă de judecată a presupusului agresor. Alin. (2) prevede că, la examinarea cererii victimei privind aplicarea măsurilor de protecţie, instanţa de judecată solicită coordonatorului oficiului teritorial al Consiliului Naţional pentru Asistenţă Juridică Garantată de Stat desemnarea neîntîrziată a unui avocat pentru acordarea asistenţei juridice calificate garantate de stat victimei. Potrivit alin. (3) al aceluiași articol, declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. La şedinţa de judecată, victima poate fi însoţită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral şi care are obligaţia de confidenţialitate. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.
16. Conform prevederilor art. 278^7 din Codul de procedură civilă privind emiterea ordonanţei de protecţie:

(1) Instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

(2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare şi dreptului de dispoziţie asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecţie, de a contribui la întreţinerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;
f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei;
g) limitarea drepturilor în privinţa bunurilor comune cu victima;
i) interzicerea de a păstra şi a purta armă;
j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital şi/sau dintr-un sistem informaţional datele informatice cu conţinut abuziv.

(2^1) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(2) lit.a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege.

(2^2) Victima sau, după caz, membrii familiei acesteia pot purta un sistem electronic de supraveghere care permite verificarea respectării obligaţiei de către agresor, exprimându-şi în formă scrisă acordul în această privinţă.

(2^3) Măsurile de protecţie prevăzute la alin.(1) lit. b) d), f), i) şi j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de violenţă împotriva femeilor.

(3) Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de până la 6 luni.

(3^1) Instanţa de judecată îi explică victimei modul de accesare a serviciilor destinate victimelor violenţei în familie şi îi oferă informaţia privind datele de contact ale serviciilor respective.

(4) Instanţa remite de îndată ordonanţa de protecţie poliţiei, organului de probaţiune şi altor instituţii sau persoane care, conform legii, sunt responsabile de implementarea măsurilor de protecţie spre executare imediată.

(5) Ordonanţa de protecţie se execută în conformitate cu legislaţia în vigoare.

17. În conformitate cu capitolul XXII[2] din Cod de procedură civilă, cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, cât și din prevederile art.15 alin.(1) al Legii nr.45-XVI din 1 martie 2007, în raport cu circumstanțele speței, Colegiu conchide că prima instanță just și motivat a considerat că este necesar a se aplica următoarele măsuri de protecție victimei violenței în familie, pe un termen de 2 (două) luni și anume:

- se obligă *****, născută la *****, *domiciliată în* *****:
- să părăsească temporar locuința comună și să stea departe de locuința victimelor ***** *și* *****, păstrând o distanță minimă de 200 (două sute) metri, care să asigure securitatea acestora;
- să nu contacteze telefonic, prin corespondență electronică sau poștală, prin rețele de socializare sau prin orice alte mijloace de comunicare victimele ***** *și* *****;
- să fie supusă monitorizării electronice.

18. Din materialele cauzei rezultă că, instanţa de fond la momentul examinării cererii, corect a constatat temeinicia cererii intimatului-victimă *****, și a reținut că, prin aplicarea măsurilor de protecție victimelor violenței în familie,

se urmărește scopul legal de a crea condiții în care ***** v-a fi în imposibilitate să comită careva acte de violență asupra victimei *****.

19. Astfel, potrivit cererii depuse și declarației părților, Colegiul constată că ***** şi *****, sunt în relații de căsătorie, având în comun un copil minor *****, locuind împreună pe adresa_____.
20. Prin urmare, Colegiul remarcă, că instanţa de fond just a reținut că *****, este subiect al violenței în familie, în sensul Legii nr. 45-XVI din 1 martie 2007, dovedind necesitatea şi temeiurile aplicării măsurilor de protecție, prevăzute de art. 15 al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007 și art. 278^7 Cod de procedură civilă.
21. Instanţa de recurs remarcă că, este neîntemeiat argumentul recurentei, invocat în cererea de recurs, precum că instanța de fond a dat o apreciere greșită situației factologice și a interpretat eronat prevederile legale, or, potrivit prevederilor art.8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, orice persoană are dreptul să i se respecte viața sa privată şi de familie, domiciliul şi corespondența. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, securitatea publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei sau pentru protejarea drepturilor şi libertăților altora.
22. Subsecvent, Colegiul notează că potrivit prevederilor art. 2 din Legea nr. 45 din data de 1 martie 2007, stabilește noțiunile de violență:

violenţă în familie – acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral;

violență fizică - vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar;

violență psihologică - impunere a voinței sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin amenințări verbale, prin afișare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a

frecventării instituției de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acţiuni cu efect similar.

23. Conform prevederilor art. 12 alin.(1) din aceiași Lege prevede că, victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență în familie şi să solicite protecţie.
24. Conform prevederilor art. 14 alin. (2) din Legea enunțată, cererea sau demersul pentru eliberarea ordonanței de protecţie depuse în instanţă de judecată se examinează conform Codului de procedură civilă, Codului de procedură penală.
25. În conformitate cu prevederile articolelor 278^3 alin. (2) din Codul de procedură civilă, instanţa examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecţie în cazurile de violenţă în familie cu participarea victimei şi a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire şi combatere a violenţei în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.
26. În conformitate cu art.278^6 alin. (3) din Codul de procedură civilă, declaraţia independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanţei de protecţie în caz de pericol iminent de comitere a violenţei fizice. La şedinţa de judecată, victima poate fi însoţită de o persoană de încredere, aleasă de aceasta, care să îi ofere sprijin moral şi care are obligaţia de confidenţialitate. Instanţa de judecată poate solicita, după caz, organului de asistenţă socială sau poliţiei prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate şi a presupusului agresor. Instanţa de judecată poate solicita şi alte acte necesare pentru examinarea cererii.
27. Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritate fizică şi mental. Tema violenţei în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes public, care implică acţiunea eficientă a statului (*hotărârea din 9 iunie 2009 în cauza Opuz c.Turciei, cererea nr.33401/02*).
28. Colegiul punctează că instanța de fond, dispunând admiterea cererii, just a luat în considerație explicațiile părților și probele prezentate și administrate în ședința de judecată.
29. Colegiul reține că prin încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 18 iunie 2026, a fost admisă parțial cererea victimei violenței ***** și emisă ordonanța de protecție în favoarea victimelor violenței în familie. S-a admis parțial cererea înaintată de avocatul Victor Stroevici, în interesele lui *****, privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva acțiunilor *****. S-a eliberat ordonanță de protecție în favoarea victimelor ***** *și* *****, *născut la* *****, față de acțiunile agresoarei *****, pe un termen de 1 (una) lună, de la 18 iunie 2026 până la 18 iulie 2026, prin care:

- Se obligă ******, născută la *****, domiciliată în ******:
- să părăsească temporar locuința comună și să stea departe de locuința victimelor ***** și *****, păstrând o distanță minimă de 200 (două sute) metri, care să asigure securitatea acestora;
- să nu contacteze telefonic, prin corespondență electronică sau poștală, prin rețele de socializare sau prin orice alte mijloace de comunicare victimele ***** și *****;
- să fie supusă monitorizării electronice.

Se explică victimei violenței în familie şi agresorului că măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanță de protecție. Ordonanța de protecție se execută imediat. Executarea ordonanței de protecție se pune în sarcina Inspectoratului de Poliție Ialoveni. Executarea măsurilor de protecție se vor efectua cu monitorizarea electronică de către Inspectoratul Național de Probațiune. Se explică ***** că nerespectarea măsurilor de protecție aplicate se pedepsește în conformitate cu legislația în vigoare. S-a încasat de la *****, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 250,00 lei.

30. În conținutul cererii înaintate și din probele administrate, rezultă că la 11 mai 2026 între părți s-a produs un conflict în cadrul căruia reclamantul a suferit leziuni corporale, fapt confirmat prin raportul de constatare medico-legală nr. 202602P1042 din 13 mai 2026, fiind stabilită vătămarea neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății în privința lui ***** și în urma examinării circumstanțelor cazului, la data de 19 mai 2026 în privința ***** a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în temeiul art. 78^1 Cod contravențional, la fel, ultimul incident familial având loc la 10 iunie 2026. Ca rezultatul adresării în instanța de judecată, la 18 iunie 2026, de către Judecătoria Hîncești sediul Ialoveni, s-a aplicat ordonanța de protecție pe un termen de 1 lună. Ulterior la 16 iulie 2026, ***** s-a adresat cu o cerere de prelungire a măsurilor aplicate prin ordonanța de protecție din 18 iunie 2026.
31. Concomitent, prin dispoziția Primarului or. Ialoveni, Sergiu Armașu, a fost dispusă luarea la evidență a copilului minor aflat în situație de risc și efectuarea evaluării complexe a situației acestuia.
32. Prin urmare, Colegiul atestă că instanța de fond just a constatat existența unui risc real și actual pentru victimele ***** și *****, risc care rezultă nu doar din incidentul de violență produs anterior, ci și din conduita ulterioară a recurentei, manifestată prin nerespectarea măsurilor de protecție instituite prin ordonanța din 18 iunie 2026.
33. În acest sens, prezintă relevanță deosebită faptul că, după emiterea ordonanței de protecție, recurenta a contactat în mod repetat victima, la datele și orele indicate în cererea de prelungire, iar împrejurarea contactării nu a fost negată

de aceasta în ședința de judecată. Mai mult, materialele cauzei conțin capturi de ecran care confirmă efectuarea contactelor respective. Or, în condițiile în care una dintre măsurile instituite prin ordonanța din 18 iunie 2026 consta în interdicția expresă de a contacta victima prin orice mijloc de comunicare, conduita recurentei denotă nerespectarea unei măsuri de protecție dispuse de instanță.

34. Colegiul nu poate reține argumentul recurentei potrivit căruia apelurile și mesajele ar fi fost determinate exclusiv de intenția de a-și cere scuze sau de a se interesa de starea copilului minor. Chiar presupunând existența unui asemenea scop, acesta nu înlătură obligația de a respecta interdicția instituită prin ordonanța de protecție. Eventualele chestiuni ce țin de exercitarea drepturilor părintești, comunicarea dintre părinți ori situația copilului urmează a fi soluționate prin mijloacele juridice corespunzătoare și nu justifică ignorarea măsurilor de protecție aflate în vigoare.
35. Totodată, Colegiul apreciază ca neîntemeiată critica referitoare la lipsa informării recurentei despre conținutul ordonanței de protecție. Din materialele cauzei rezultă că reprezentantul organului de poliție a confirmat informarea acesteia despre măsurile instituite, iar recurenta însăși recunoaște că a efectuat contactările menționate. În aceste circumstanțe, simpla invocare a faptului că nu i-ar fi fost comunicat sau explicat conținutul actului într-o anumită limbă nu este suficientă pentru a răsturna constatările instanței de fond, cu atât mai mult cu cât recurenta a cunoscut existența măsurilor de protecție și, cel puțin, obligația de a nu contacta victima.
36. În ceea ce privește susținerea că instanța de fond și-ar fi întemeiat concluziile exclusiv pe declarațiile victimei, Colegiul o apreciază drept lipsită de suport. Din încheierea contestată rezultă că prima instanță a coroborat declarațiile părților cu raportul de constatare medico-legală nr. 202602P1042 din 13 mai 2026, procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința recurentei în temeiul art. 78^1 din Codul contravențional, circumstanțele incidentului din 10 iunie 2026, materialele privind instituirea măsurilor de protecție din 18 iunie 2026, precum și capturile de ecran care atestă contactarea repetată a victimei după emiterea ordonanței.
37. Prin urmare, nu poate fi primită critica privind lipsa probelor pertinente, întrucât concluzia instanței de fond privind persistența riscului nu a fost formulată în abstract, ci se întemeiază pe ansamblul circumstanțelor cauzei și, în special, pe conduita recurentei manifestată în perioada în care măsurile de protecție erau deja în vigoare.
38. Colegiul reține, de asemenea, că procedura privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie are un caracter preventiv și urmărește înlăturarea unui pericol existent pentru victimă, nefiind necesar ca,

pentru fiecare prelungire a măsurilor, să se producă un nou act de violență fizică. Esențială este existența unor circumstanțe obiective care permit concluzia că, în lipsa protecției judiciare, pericolul pentru victimă persistă.

39. Or, în speță, acest risc este susținut de succesiunea evenimentelor: incidentul violent din 11 mai 2026, confirmat prin raportul medico-legal, întocmirea procesului-verbal contravențional la 19 mai 2026, producerea unui nou incident familial la 10 iunie 2026, emiterea ordonanței de protecție la 18 iunie 2026 și, ulterior, contactarea repetată a victimei, în pofida interdicțiilor instituite. Ansamblul acestor împrejurări justifică în mod rezonabil concluzia că pericolul nu a dispărut odată cu expirarea termenului inițial al măsurilor de protecție.
40. În aceeași ordine de idei, faptul că măsurile au fost dispuse pentru o perioadă limitată de 2 luni nu poate fi calificat drept disproporționat. Potrivit art. 278^7 alin. (3) din Codul de procedură civilă, măsurile de protecție pot fi aplicate pentru un termen de până la 6 luni. În speță, instanța a optat pentru un termen de 2 luni, apreciind că acesta este suficient pentru înlăturarea sau diminuarea riscului constatat, astfel încât măsura nu poate fi considerată excesivă în raport cu circumstanțele cauzei.
41. Nu poate fi reținut nici argumentul recurentei potrivit căruia ordonanța de protecție ar fi fost utilizată pentru soluționarea divergențelor dintre soți cu privire la copil sau a altor litigii de familie. Faptul că între părți există și litigii privind relațiile de familie nu exclude existența concomitentă a unei situații de violență în familie și nici nu împiedică instanța să dispună măsuri de protecție atunci când sunt întrunite condițiile prevăzute de lege.
42. Dimpotrivă, măsurile contestate nu soluționează definitiv raporturile dintre părinți, nu stabilesc domiciliul copilului și nu tranșează drepturile părintești ale vreunuia dintre aceștia. Acestea au un caracter temporar și preventiv, fiind orientate exclusiv spre asigurarea securității victimelor și prevenirea unor noi acte de violență.
43. Referitor la argumentul privind poziția reprezentantului autorității tutelare/STAS, Colegiul menționează că opinia acestei instituții constituie un element care urmează a fi apreciat în coroborare cu celelalte probe, însă nu are caracter obligatoriu pentru instanță. Interesul superior al copilului presupune, în primul rând, asigurarea unui mediu sigur și lipsit de violență, iar necesitatea menținerii relațiilor copilului cu ambii părinți nu poate prevala asupra obligației statului de a preveni și combate violența în familie.
44. Totodată, Colegiul constată că măsurile dispuse îl protejează inclusiv pe copilul minor, în calitate de persoană afectată de situația de risc familial. În aceste condiții, invocarea abstractă a interesului copilului de a avea ambii părinți prezenți nu poate constitui, prin ea însăși, un temei pentru anularea

măsurilor de protecție, atât timp cât instanța a constatat existența unui risc pentru securitatea fizică și psihică a membrilor familiei.

45. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 8 din Convenția europeană, Colegiul reține că ingerința în viața de familie și în dreptul la respectarea domiciliului recurentei este prevăzută de lege și urmărește un scop legitim, respectiv protecția drepturilor și libertăților altor persoane, în special a victimelor violenței în familie. Măsurile sunt, de asemenea, limitate în timp și proporționale cu riscul identificat, astfel încât nu se poate constata o încălcare a garanțiilor oferite de art. 8 din Convenție.
46. În acest context, este relevantă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia autoritățile statului au obligația pozitivă de a adopta măsuri rezonabile pentru protejarea persoanelor împotriva actelor de violență domestică, iar violența în familie nu poate fi tratată ca o chestiune exclusiv privată. În cauza *Opuz c. Turciei*, Curtea a subliniat necesitatea unei reacții efective a autorităților în asemenea situații.
47. Colegiul constată că, în speță, prima instanță a examinat circumstanțele relevante, a apreciat probele administrate și a identificat existența unui risc care justifică prelungirea măsurilor de protecție. Recurenta nu a prezentat argumente de natură să demonstreze că această apreciere ar fi arbitrară, vădit nerezonabilă sau contrară materialelor cauzei.
48. Or, simplul dezacord a recurentei cu aprecierea probelor și cu concluziile primei instanțe nu constituie, prin ea însăși, un temei pentru casarea încheierii. Pentru admiterea recursului era necesară identificarea unor erori de fapt sau de drept care să fi influențat soluția adoptată, asemenea erori nefiind constatate.
49. Concomitent, instanţa de recurs relevă că, contrar prevederilor art. 432 Cod de procedură civilă, recurenta nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
50. Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art.6§1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).
51. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegaţiile recurentei.

52. Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
53. Aşadar, din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurenta *****, ca fiind neîntemeiat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 16 iulie 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan